

foglalnak. Hangjában kiegyensúlyozottan váltja egymást a természetéből fakadó, önkénytelen humor és a szívetket elfátyolozó romantika és minden szava annyira friss, olyan eleven képeket kelt, hogy szuggesztív hatása folytán egyszerre látjuk is, halljuk is az eseményeket és azok szereplőit.

És valami játékos izgalom lüktet végig az egész könyvön. Annak a játékosságnak a láza ez, amelyre Pándy Panna tanította meg a regény valósága idején Patacs Kálmánka III. gimn. o. tanuló. A regényben ez még csak Riviera-játék, meg jacht-játék, meg khedive-játék, amelybe Kálmánka Pándy Panna egy-egy szavára nyomban beletalálja magát, akár a commédia dell'arte rögtönző színészei. Ez a játék valósággal a leglelkivé lesz és amire Kálmánka Török Sándorrá fejlődik, valóságos alakokkal folytatja a valóság világában. Le is írja azeket a játékokat, de mindig a maga mulatságára, és csak a szükség készteti arra, hogy napilapokban, folyóiratokban, könyvekben közrebocsássa őket. Mert őt, szíve szerint, csak addig érdekli ez a játék, amíg csinálhatja. Hogy mindig tökéletesebben «csinálja», az természetes, mert minden szavában fenntartás nélkül adja egész magát. *Majthényi György.*

Szitnyai Zoltán : Szeptemberi majális. Kazinczy Könyvtár.

Kassáról négy magyar könyv érkezett: regények és novellák, — tanúságai annak, hogy a Felvidéken erős szándékú magyar irodalom munkálkodik. A felvidékiek sorozatában jelent meg Sitnyai Zoltánnak, a folyóiratunkban is méltatott csonka-magyarországi írónak *Szeptemberi majális* című novelláskönyve.

Nagy familiák mai fiatalságáról, a harmincévesek magányosságáról írta Sitnyai Zoltán azokat a novelláit, amelyek színvonalukban és eredetiségükben a legjelentősebbek. Kicsisé-

gekben eltelt, fordulatot jelentő nap története a legtöbb Sitnyai-novella «Únt látogatás», «Szeptemberi majális», — mindkettőben a polgári-úri hiúságok, megalkuvások, a konok magabizás emberei szerepelnek s mindkét alkalom csalódást hoz valakinek, aki bizonyára Sitnyai Zoltán szubjektív emlékei közül való. A szubjektivitás, amely Sitnyai regényeiben az egységet még sokszor veszélyeztette, a novellában megtisztult: érezzük, hogy az igazságig lelki ereje próbáján keresztül ért el az író, de törekvése nyilvánvalóan az volt, hogy megtartsa, megközelítse az igazat. A novellák realitása gazdag és tudatos. Az író nemcsak otthonosságot, de szabadságot is talál és teremt a maga számára alakjai életvilágában.

Mi azt hisszük, Sitnyai Zoltánra új fejlődés vár még. Szellemében átfogóbbá, mélyebbé kell válnia, hogy egyes novelláiból (Szívtelen Adrienne, Paraszt) a fémegoldások eltűnhesse- nek s hogy általában maibbat, erősebb egészszet alkothasson. Sitnyai nemes és szerencsés novelláiról eredményeit a fejlődés biztosítékának érezzük. *László István.*

Giovanni Papini : Góg. Fordította : *Nyisztor Zoltán.* (Vigilia kiadás.)

A firenzei konvertita, az olasz irodalom ingerlő érdekességű *uomo furioso*-ja legújabb könyveinek egyike van előttünk a *Vigilia* új kiadványsorozata első számaként. A *Storia di Cristo*, *Agostino*, *Dante vivo* után különösen hat ez a könyv, amely mintha még igen sokat tartalmazna a régi Papiniból és amely a mai irodalom kétségkívül egyik leggroteszkebb könyve. A fordító maga figyelmeztet, hogy abban a fantasztikus alakban, aki a Gógban barbárul és modernül, Krózként és Lázárként mint az állatiasodás és hyperkritika prófétája ágál, a modern élet és kul-